

fordeler sig på en række lande (art. 23).

Unionens regnskaber skal føres i en regningsenhed, der svarer til 1 US dollar af den nuværende vægt på 0,88867088 gram fint guld. (Art. 26). Regningsenhedens guldværdi kan forandres ved Rådets beslutning; intet medlemsland kan modsætte sig en sådan forandring, forsåvidt den ikke er større end den forandring, det pågældende lands egen valuta er undergået i samme retning i forhold til regningsenheden pr. 1. juli 1950 (artiklerne 26 og 30).

Ifølge bestemmelserne i fjerde del skal Overenskomsten ratificeres og træder først i kraft, når samtlige deltagende lande har deponeret deres ratifikationsdokumenter hos Organisationens generalsekretær (art. 31). Ved en tillægsprotokol undertegnet samtidig med Overenskomsten er de deltagende lande dog enedes om at lade Overenskomstens regler finde foreløbig anvendelse fra den 1. juli 1950 at regne. Der findes nærmere regler for de omstændigheder, hvorunder Overenskomsten kan suspenderes eller helt ophøre i forhold til et deltagerland. Et land, der udtræder af OEEC, ophører tillige at være medlem af Betalingsunionen. Deltagerlandene har ret til under visse betingelser at træde tilbage fra Overenskomsten; en almindelig adgang hertil består således for lande, hvis kvoter er blevet udnyttet fuldt ud, uanset om dette er sket som kreditor eller debitor (artiklerne 33 og 34).

OEEC skal senest den 31. marts 1952 træffe bestemmelse om, på hvilke vilkår Overenskomsten kan forblive i kraft efter udløbet (ved udgangen af juni 1952) af den to-årsperiode, på hvilken Overenskomsten foreløbig tager sigte; beslutningen herom skal træffes i samråd med De forenede Staters regering (art. 35). Organisationen kan dog når som helst beslutte at ophæve overenskomsten; denne ophører iøvrigt, om Organisationen ikke træffer anden bestemmelse, såfremt deltagerlandenes sammenlagte kvoter på grund af udtræden reduceres til under halvdelen af det samlede beløb af de oprindelige kvoter (art. 36).

Tillæg A til Overenskomsten indeholder de nærmere bestemmelser vedrørende afviklingen af deltagerlandenes udestående betalingsmellemværende pr. 30. juni 1950. Aftaler herom træffes ved bilaterale forhandlinger. Forsåvidt der ikke opnås enighed mellem parterne, kan enhver af disse forlange spørgsmålet afgjort af Organisationen, der lader det underkaste behandling i en til dette formål specielt nedsat komité. Såfremt det heller ikke herved viser sig muligt at nå en afgørelse, skal de udestående beløb afdrages over to år med lige store månedlige beløb.

Formålet med disse regler er at undgå en for stærk belastning af debitorlandenes kvoter ved en forpligtelse til straks at tilbagebetale de udestående gældsbeløb i deres helhed. På den anden side har Unionen for at sikre sine egne interesser forbeholdt sig ret til at forlange gennemført en ændring af eventuelle indgåede bilaterale aftaler om afviklingen.

I *tillæg B* er der givet en række detaljerede bestemmelser for fremgangsmåden ved et medlemslands udtræden af Unionen og ved dennes likvidation.

Ved likvidationen skal de bilaterale kreditter, der måtte være ydet i henhold til overenskomstens art. 12, opdannes til kreditter ydet til eller af Unionen.

Unionens konvertible aktiver — fortrinsvis dens guld- og dollarbeholdning — fordeles, medmindre anden bestemmelse træffes, mellem kreditorlandene i forhold til deres tilgodehavender i Unionen. Kreditorlandenes resterende tilgodehavender vil i mangel af anden bestemmelse blive fordelt på samtlige medlemslande (altså også på kreditorlandene) i forhold til deres kvoter. Hvert kreditorland får herved en række bilaterale tilgodehavender. Endvidere skal den del af debitorlandenes gæld til Unionen, der svarer til kreditorlandenes førnævnte resttilgodehavender, udloddes på samtlige medlemslande, herunder også debitorlandene, i forhold til deres kvoter. Hvert debitorland får herved en række bilaterale gældsposter.

De bilaterale gældsforhold, som udtrykkes i kreditors valuta, skal, medmindre der ved forhandling mellem par-